

urening, man ikke kan lige kan dokumentere skyldes en eller anden ganske bestemt handling, man kan gøre et enkeltindivid eller virksomhed ansvarlig for, er statens ansvar, at det skal staten rydde op, og at der skal ryddes fuldstændigt op.

Med det synspunkt, som selvfølgelig vil stille nogle meget voldsomme krav til statsfinanserne, er det selvfølgelig skuffende, at der her lægges op til en prioritering og en nuanceret tilgang til problemerne. Vi har ønsket med dette udvalgsarbejde at give en så lødig baggrund for den nødvendige prioritering, der skal foregå, som overhovedet muligt og en så ressourcebevidst anvendelse af midlerne som overhovedet muligt. Det er derfor, man har gjort dette kæmpe arbejde.

Det er også vigtigt, at de rent tekniske ting er på plads, ikke bare kortlægningen, men også kriterierne for, hvad der er ren jord. Igen vil jeg kvittere for det meget omfattende arbejde, der er gjort.

Jeg er naturligvis enig med hr. Martin Glerup i det gode i, at vi nu får denne lov gennemført, og også i, at man får fat i dem, der bevidst overtræder vores lovgivning på området. Jeg er også enig med hr. Martin Glerup i, at vi skal være opmærksom på de mange mennesker, der kan komme i klemme i denne her proces. Det har også været vejledende for regeringen.

Fru Bodil Thrane var positiv over for hensigten med forslaget. Det siger jeg naturligvis tak for, men man kan roligt sige, at hun havde den store tegnebog med i sit ordførerindlæg her i dag. Smålige sparehensyn var ikke det, der prægede fru Thranes indlæg. Der var virkelig tale om milliarder, der rullede. Der skulle ikke bare betales for de tidligere forureninger. Der skulle også betales for alle de fremtidige forureninger, og hver gang der var tvivl, skulle det altid være statskassen, der lagde ryg til. Fru Thrane var også meget bekymret for, om de knap 4,5 mia. kr., som vi lægger op til, der skal bruges her i løbet af de næste 10 år, er tilstrækkeligt.

Vi har i regeringen prøvet at prioritere og tage hensyn til, at jordforurening jo ikke er den eneste opgave, vi gerne vil løse, vi har også så mange andre opgaver på miljøområdet, f.eks. at ansvarliggøre familier, private virksomheder og offentlige virksomheder i fremtiden og gøre det på en god måde. Det kan ikke komme bag på fru Thrane, at jeg ikke er enig med hende i hendes kritik af princippet om objektivt ansvar for

fremtidige forureninger. Som hr. Gade rigtigt gør opmærksom på, var begrebet objektivt ansvar faktisk mere omfattende i den udvalgsbetænkning, der kom i 1996, end det, der lægges op til her, hvor man alene taler om fremtidige dispositioner.

Hvad er det, der kendetegner det at drive virksomhed? Ja, det er, at når ting går galt, så er det virksomheden, der har ansvaret, også selv om det ikke er virksomhedens skyld. Det er det grundlæggende princip, jeg havde nær sagt, i de kapitalistiske samfund, at det er virksomhederne, der selv har ansvaret. Det er også dem, der tjener pengene, når det går godt, også selv om det måske ikke altid er deres skyld. Så det er dem, der har ansvaret.

Prøv at tænke på, at virksomheder eksempelvis bliver ramt af valutakursændringer, som de jo hverken har lod eller del i, virksomheder bliver ramt af en markedsafmatning i bestemte lande, fordi nogle spekulanter måske har bragt det pågældende afsætningsmarked ud af balance. Der har vi jo ikke den opfattelse, at disse tab, der sker helt uden virksomhedernes egen skyld, skal dækkes ind af statskassen. Tværtimod har vi det synspunkt, at der er en risiko knyttet til at drive virksomhed, og at det kun er ved, at man har dette ubetingede ansvar, at man tvinger virksomhederne til at planlægge for at mindske risikoen mindst muligt, så det bliver i deres egen interesse, at tingene ikke sker.

Det er efter min bedste vurdering – det være også sagt til fru Lene Espersen, som i øvrigt holdt et positivt og imødekomende indlæg – et normalt princip, at det ikke er staten, der har ansvaret for virksomhederne i det her land; det tilhører en helt anden samfundsmodel end vores. Det er virksomhedens ejere og virksomhedens ledere, der selv har ansvaret og selv kan foretage dispositioner.

Vi vil naturligvis gerne hjælpe til for at sikre, at forsikringsmulighederne bliver bedst mulige. Vi glæder os over, at det problem med private borgere, der har olietanke og dermed en risiko for forurening af deres grund, bliver løst gennem en fornuftig forsikringsordning.

Vi vil også gerne være med til at diskutere noget tilsvarende for private virksomheder, men jeg er altså ikke tilhænger af det synspunkt, at går det galt, så kan vi være ligeglade, så er det bare staten, der skal betale. Det er i øvrigt et overraskende synspunkt netop fra borgerlige ordførere, at hvis der er noget, der ikke lykkes, så er det staten, der skal betale. Vi